

[Bundgård.]

pet løs fra regeringens side, forskrækket over, at det i det hele taget kom frem i lyset, at det var den slags ting, man ville indføre ad bagdøren. Men faren er der stadig væk. I det øjeblik lønmodtagerne slapper af og glemmer, at man stadig væk sidder med det ønske at få indført tvungen voldgift i dette land, så er faren der for, at man alligevel får den indført; specielt hvis situationen til foråret i overenskomstforhandlingerne går i hårdknude, er der en meget, meget stor risiko for, at det ender i en tvungen voldgift.

Yderligere har man jo fået „forbedret“ dette lovforslag med nogle tanker om at hjælpe til at få indført forhandlingsregler mellem styrmænd og telegrafister og arbejdsgiverne. Disse forhandlingsregler, som ikke er ret meget værd, fordi arbejdsgiverne kan sige nej til dem, kan imidlertid også betyde et præcedens for den øvrige arbejderbevægelse, idet de kan bruges til at prøve at presse de øvrige faglige organisationer i dette land under forårets overenskomstforhandlinger til at benytte de pågældende forhandlingsregler, som man således presser ned fra oven. Vi hørte jo også her hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) nævne, at han syntes, det var et særdeles godt oplæg, at man nu havde taget forhandlingsregler med ind i det. Jeg tror, man i stedet for skal tage dette som en advarsel til lønmodtagerne, måske specielt en advarsel — foruden til det, man kunne kalde de normale arbejderorganisationer under Landsorganisationen — til de mange funktionærorganisationer, som i øjeblikket er ved at vågne op og opdage, at deres eneste våben, hvis de skal have forbedringer af den ene eller den anden art, er det strejkevåben, som arbejderbevægelsen traditionelt har brugt i mange år. Det, der er ved at ske i disse år, er, at en lang række funktionærorganisationer opdager, at de har de samme interesser, som arbejderbevægelsen har.

Derfor tror jeg, at samtlige lønmodtagere — uanset om man er højt eller lavt på strå, om man er styrmænd eller funktionærer, om man tilhører hr. Erik Hansen (Ålborg amt)s erhvervsvejlederforening eller man er tjenestemand eller HKK-medlemmer, faglærte eller ufaglærte arbejdere — skal være

på vagt over for disse ting og være klar over, at man har fælles interesser, og derfor kan jeg kun med tilfredshed hilse den udtalelse der i dag er kommet fra 4 af de største organisationer på arbejdsmarkedet, der jo netop omfatter samtlige de grupper, jeg har nævnt.

Så har hr. Erik Hansen (Ålborg amt) stået her og talt om, at hvis denne strejke fik lov at løbe videre, så standsede arbejdspladserne, så standsede produktionen, så stagnerede det hele. Jeg fatter ikke, at en mand, som sidder i ledelsen for en lønmodtagerorganisation, kan komme med den slags udtalelser. Han burde bedre end nogen andre vide, at hvis hans forening eller andre lønmodtagerforeninger i dette land skal have nogen som helst mulighed for at forhandle sig til rette med deres arbejdsgivere om et resultat, så må de også have den mulighed at benytte det eneste middel, lønmodtagerne har over for arbejdsgiverne, nemlig at nægte dem deres arbejdskraft, og han ved også udmærket godt, at så bliver resultatet i de 99 pct. af tilfældene, at der bliver ikke stoppet nogen produktion, der bliver ikke stoppet nogen virksomhed. Man finder frem til en ordning, en fælles overenskomst.

Jeg tror kun, et folkestyre kan fungere, hvis borgerne er aktive. Det kan ikke fungere, hvis disse stole herinde i folketinget, hvor dårlige de end er, at sidde på, bliver til en sovepude. Det kan kun fungere, hvis borgerne er parat til at møde frem og sige deres mening og kritisere lovgivningsmagten, som det foregår i øjeblikket her udenfor, og hvis der er nogen, der vil forsøge at kalde det for franske tilstande, så er det i hvert fald ikke de partier her i tinget, der er modstandere af denne lovgivning, der har skabt franske tilstande; men det er de partier, der har forsøgt at gennemtvinge denne lovgivning, som selv appellerer til franske tilstande.

Det har vist sig, at det udmærket kunne lade sig gøre at komme tilbage til forhandlingsbordet i telefonkonflikten; det er helt sikkert, at det også kan lade sig gøre at komme tilbage til forhandlingsbordet i styrmands- og telegrafiststrejken. Jeg tror, det ville være en bedre idé, om regeringen her på falderebet trak sit lovforslag tilbage og opfordrede parterne til at forhandle. Jeg er